

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi S. L.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem

Sądu Wojewódzkiego w Ł. - Ośrodek Zamiejscowy w P.

z dnia 16 lipca 1970 r. sygn., akt Cr (...)

wydanego w sprawie z wniosku Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ł. -

Wydział Finansowy obecnie Skarb Państwa Starosta Powiatu B.

przy uczestnictwie B. B. i B. B.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 marca 2010 r.,

zażalenia S. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 czerwca 2009 r., sygn. akt II (...),

uchyla zaskarżone postanowienie,

**oddala wniosek uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania
zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2009 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił, jako nieopłacone, zażalenie S. L. wniesione od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 11 maja 2009 r., którym Sąd odrzucił, jako nieopłacone, jego zażalenie, wniesione od

postanowienia tegoż Sądu o odrzuceniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu jego skargi o wznowienie postępowania.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia z dnia 30 czerwca 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uwzględnić, pomimo faktu braku należnej opłaty od zażalenia z dnia 15 maja 2009 r. Stanowisko Sądu Apelacyjnego, iż zażalenie wniesione przez radcę prawnego, które nie zostało należycie opłacone, podlegało odrzuceniu bez wzywania do usunięcia tego braku, jest co do zasady trafne (art. 130² § 3 k.p.c. w poprzednim brzmieniu). Nie można jednak pominąć faktu, że skarżący został zwolniony od kosztów sądowych w części stanowiącej opłatę od zażalenia z dnia 10 lipca 2009 r. postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 24 lipca 2009 r., a sytuacja finansowa skarżącego nie uległa zasadniczej zmianie w porównaniu do tej, na którą wskazywał on we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych z dnia 26 listopada 2008 r. Oznacza to, że już w dacie wniesienia zażalenia z dnia 15 maja 2009 r. istniały podstawy do zwolnienia od tej opłaty, a skoro tak, to odrzucenie zażalenia z powodu braku uiszczenia należnej opłaty nie było prawidłowe.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.